

Miguel Chevalier

”Levende Nettverk” (habiter les reseaux)

13.10. - 06.11.2005

Miguel Chevalier er en av pionerene innenfor kunstgenren new media. Han forener vitenskap, avansert teknikk og fantasi, og legger ofte vekt på forholdet mellom det naturlige og det menneskeskapte. Flere av prosjektene hans har fokusert på sosiale strukturer og bysamfunnets utvikling.

I 2004 fikk han i oppdrag av Astrup Fearnley Museet å utarbeide en interaktiv installasjon i Kunstpassasjen ved Oslo S. Etter flere års samarbeid med Miguel Chevalier, har KunstVerket Galleri nå gleden av å vise utstillingen ”Levende Nettverk” (habiter les reseaux).

Utstillingen består av to installasjoner, samt digitale ”holografiske” arbeider.

Den ene av installasjonene er en konstruksjon av selvlysende jernrør. De danner en skulpturell nettverksform som kan betraktes fra utsiden, men publikum kan også oppleve den innenfra – være en del av kunstverket.

Den andre installasjonen er interaktiv og virtuell. Ved hjelp av en sensor kan publikum påvirke, og forandre dens uttrykk. Hundrevis av kontakter fra KunstVerkets kartotek danner bakgrunn for ”Levende nettverk”.

Levende nettverk

Verden i dag preges av økende flyktighet og påvirkes mer og mer av det maskinelle. Dette er noe av det Miguel Chevalier tar utgangspunkt i sine kunstprosjekter. I arbeidet ”levende nettverk” (Habiter les Réseaux) vises dette i stor grad. Fra de holografiske lysveggene han har laget til Palais de Congres i Paris, - den 20 meter lange kunstige virtuelle hagen, som ble vist i kunstpassasjen på Oslo S hvor de passerende påvirket blomstenes bevegelser, til ”Metapolis”, en virtuell by laget i Moterrey i Mexico. Over alt skaper hans kunst nye lysende og tenkte relasjoner som tar selve eksistensens form. I Miguel Chevaliers kunst har det virtuelle ingen sammenheng med kunstige fremstillinger eller enkle etterligninger. Den forvandler alt, er opphavet til et veritabelt levende nettverk. En banenes poesi, om man vil.

Installasjonen ”Rizomatique, 2005” i KunstVerket Galleri er en kompleks skulptur hengende fra taket. Den består av 4000 små jernpinner malt i fluoriserende farger som gjør at den fremstår som selvlysende. Skulpturen kan også oppleves fra innsiden ved at man kan gå inn i dens gjennomtrengelige, til dels kaotiske struktur. Den kan på samme tid gi en følelse av både vektløshet og tyngde. Merkelig nok har ikke Chevalier tidligere laget en slik fysisk

skulptur/installasjon. Den står i kontrast med "Levende nettverk, 2005" som er en virtuell og interaktiv installasjon, en immateriell dataprogrammert projisering. Det er en stor "karttegning" av Kunstverket Galleri, med utgangspunkt i navn fra galleriets kartotek, krysningspunkter mellom personifiserte verdener som graviterer rundt sin egen aktivitet og om 3D-spilletts baner, et virkelig nett dekket av en dynamisk virtuell struktur som gjør det mulig for oss å "gå inn i" galleriets nettverk. I dette fluktuierende liv er det du som skaper og omskaper kunstverket. I interaksjon med en database, programmert av Emmanuel Berriet hos softwareprodusenten AAASeed, lar kunstverket deg gradvis utforske hele kartoteket, og endog zoomer inn på en hvilken som helst bane. Overalt tiltrekkes eller frastøtes elementene, i den grad at man i dette virtuelle/reelle spindelvev er fanget i et dobbelt temporalt og spatialt åndedrett av utvidelse og sammentrekning.

I permanent bevegelse, flyktig, forenkler og kompliserer formen seg i det uendelige som en enorm sky hvor alt flyter i en slags "flytende arkitektur", ifølge Marcos Novaks terminologi. Den kommer til syne, forgrener seg, formerer seg, oppnår sitt nullpunkt, gjenoppstår, alltid annerledes. Formen er en verden, en permanent konstruksjon som "bebor" rommet mens den utforsker overlappende linjer og strekninger. Det dreier seg her virkelig om et fraktalt verk, i ordets vitenskapelige betydning. Som en kystlinje, en isrose eller en brownsk bevegelse skyldes fraktalen en geometrisk beskrivelse hvor hvert element kan reproduseres i det uendelige slik at en del av objektet er lik objektet selv. Takket være denne matematiske programmeringen kommer en hel verden av spiraler, forgreninger og svingninger tilsyne. "Det formelle kaos", som Paul Klee omtalte, oppstår takket være din lekne oppfattelse av verket. Linjene forvilles i mangfoldet av spatio-temporale konstellasjoner i abstrakte landskaper.

Virkelig kunstverk eller virtuelt kunstverk, fysisk rom eller mentalt rom? I dette tosidige speil oppstår et tilsvarende spørsmål: Hvordan gjøre det enkle komplekst, og fremfor alt hvordan skape en prosessform som bringer tiden inn i rommet og fremkaller en tankeopplevelse som vil ta bolig i oss? Slik streber nettverkskunsten etter å skape det Miguel Chevalier så flott har kalt "numeriske tanker", som ikke begrenser seg til den dominerende teknologi alene. Mens Moholy-Nagy ville "male med lyset", endog på skyer, dreier det seg her om å flette sammen naturens kosmos og det urbane kosmos. Mellom de kunstige mikrokosmoser og de enorme konstruerte skulpturene finnes det derfor flere enn én analogi. Slik skaper installasjonen "Levende nettverk" gjennom sine bevegelser og motbevegelser en dynamikk som tøyes i det uendelige, og føyer seg til det løpende prosjektet langs de renoverte dokkene i Marseille. "Nuage Fractal" vil være et verk in situ, et 20 meter høyt lystre, en veldig forgrening som fanger tiden i sine teknologiske, kosmologiske og urbane komponenter. Et slags virtuelt ur fra det 21. århundre real-time, som vil endre like mye stedets arkitektur som innbyggernes dagligliv. Det vil si at "å bo i nettverket" må forstås i alle begrepets betydninger. For i en globalisert tid er det å bo en permanent "her" og "der". Overalt skaper han virtuelle og transparente steder, med deres stjernefagte av billedfluktuasjon. Men skjønt det virtuelle fra nå av er teknologisk, har det også en filosofisk og kunstnerisk historie. Det virtuelle er enhver forms kraft, dynamikken mellom dens "det er" og dens "det er ikke lenger", mellom dens tilsynekomst og dens forsvinning. Det virtuelle er altså en tanke om verden, mellom orden og uorden, stabilitet og instabilitet, form og kaos. I den grad at det uendelige er overalt, så vel i en blomst som i et gresstrå.

Slik oppfatter jeg Miguel Chevaliers nettverkskunst. Dens former er sammensatte, flytende og vibrerende og skaper en hel flyktighetens estetikk. En flyktighet uten melankoli, en nærværende flyktighet (1)

Christine Buci-Glucksmann

1) Om denne oppfattelsen av en affirmativ flyktighet og ikke en melankolsk, konf. min bok: *Esthétique de l'éphémère*, Galilée, 2003.

Foredrag

I forbindelse med Miguel Chevaliers kunstprosjekt vil han holde et foredrag med tittelen:
Urban Design/Elektronisk kunst i arkitektur.

Tid: onsdag 12. oktober klokken 14.00.

Sted: Det franske Kultursenter, Holtegaten 29.

Foredraget vil bli holdt på engelsk.

Arrangementet er gratis.

Kunstprosjektet er støttet av midler fra Kultur- og Kirkedepartementet.